

Malta.

Kaj pa to ime? Kako pride sem v Marijin zvonček? Takoj vam, dragi otročiči Marijini, to razjasnim in ustrezem vaši zvedavosti. Gotovo že veste, da se vsako leto obhajajo veličastne slovesnosti na čast sv. Rešnjemu Telesu (evharistični shodi), zdaj v tem, zdaj v drugem velikem mestu. Nedavno je bil tak svetovni shod v proslavo božjega Zveličarja v Kanadi (v Severni Ameriki), potem v Madridu, lani pa na Dunaju. Preprosti in odlični ljudje, bogati in revni, duhovniki in svetovniki kar tekmujejo ob takih prilikah, kako bi bolj počastili evharističnega Jezusa, kako bi mu napravili sijajnejše javno in očitno počeščenje. Letos meseca aprila bo pa taka svetovna proslava na Malti. „Kaj je torej Malta?“ vprašujete najpoprej. Malta je velik otok. „Kje pa je?“ Tam doli na jugu, v Sredozemskem morju, med Afriko in Sicilijo. Glavno mesto Lavaletta je nekoliko manjše od Ljubljane. Tam doli na tem rajskem otoku je že meseca januarja in februarja skoraj tako gorko in prijetno kot pri nas poleti. Zato pa je tam že zdaj, ko berete to poročilo, vse v zelenju in cvetju. Med drugim sadjem, ki tam dozoreva, omenjam, dragi prijateljčki, vam tako priljubljene oranže, fige in mandarine . . .

Tja doli bodo torej prihodnji mesec pohiteli vneti častilci sv. Rešnjega Telesa iz vseh delov sveta; tja bodo šli tudi nekateri Slovenci, ki bodo poromali tiste dni v večni Rim, k sv. očetu papežu Piju X., k poglavarju sv. katoliške Cerkve.

Ali veste, kdo se pa še prav posebno veseli take proslave Jezusove v presv. Rešnj. Telesu, kakršna je bila lani na cesarskem Dunaju, in kakršna bo zdaj v mestu Lavaletta? I, kdo neki bolj kot dobri otroci Marijini, prijatelji Jezusovi! Saj tisti, ki ljubijo nebeško mater Marijo, ljubijo in morajo ljubiti tudi Jezusa. Saj ste čitali v „Angelčku“, koliko tisoč dunajskih otrok je lani ob evharističnem shodu na olepšanem in okrašenem vrtu kneza Schwarzenberga pristopilo skupno k sv. obhajilu. Kar šest škofov je bilo tam, ki so maševali na prostem, duhovniki so pa obhajali drobno deco. Kako lep prizor! Enako bodo tudi na otoku Malta pripravili na tisoče

ljubljenčkov Jezusovih za sv. obhajilo, kajti tudi tam so dobri katoliški kristjani, ki radi pogostokrat prihajajo k sv. obhajilu in ki so, če le možno, vsak dan pri sv. maši. Sv. maše se prično tam ob zelo zgodnji jutranji uri, da morejo biti zraven tudi delavci, ki so pozneje zadržani. Ob devetih pa je v ondotni škofijski cerkvi sv. maša za uradnike in državne uslužbence. To, kar tukaj pišem, je povzeto iz poročila škofa Heylena, ki je že odšel na otok Malto, da kot stalni predsednik evharističnih shodov priredi vse, kar je potrebno za prihodnjo svečanost. On pravi: Tukaj je zlasti med moškimi veliko častilcev sv. Rešnjega Telesa, ki prejemajo sv. obhajilo ne samo vsak mesec, ampak še večkrat na teden. Ako nesejo sv. popotnico bolniku, zvoní tudi ponoči; ljudje vstanejo, razsvetle okna, množica nočnih častilcev pa spremlja mašnika do bolnikove hiše. Ako gre duhovnik s svetim Rešnjim Telesom k bolniku mimo guvernerjeve palače (guverner = poglavar otoka je protestant; otok je namreč v angleški posesti), nastopi straža in izkaže sv. Rešnjemu Telesu vojaške časti.

V šoli ima pouk krščanskega nauka častno mesto. (Jezik je angleški, italijanski — pa tudi maltski.) Časopisi so (razen enega za vojaštvo, ki je protestantovsko) pisani v katoliškem duhu. Nobenega slabega časopisa nimajo na celem otoku; druge časopise od drugod pa Maltežani kratkomalo zavračajo.

Na tem lepem otoku se bo torej izvršila letos velika proslava sv. Rešnjega Telesa. Kakor lani, se boste vi, otroci Marijini, tudi letos v duhu udeležili tega slavja, ki bo veljalo našemu najboljšemu prijatelju Jezusu. Kako v duhu? Tako, da boste čimvečkrat obiskali Jezusa, ki vas čaka v tabernaklju, pa da ga boste večkrat, zlasti tiste dni (koncem aprila) pobožno prejeli v sv. obhajilu. Ali veste, komu boste še s tem napravili največje veselje? — I, seveda Mariji, svoji nebeški Materi! A. Č.

